

1. po Zjavení – 13.1.2019

Ber Boha za slovo

Milosť, milosrdenstvo a pokoj od Pána Ježiša Krista.

Józua 3:5 „*Posväťte sa, lebo zajtra Hospodin učiní divné skutky medzi vami*“.

Hoci Pán Ježiš hovorí, že sa nemáme starať o zajtrajší deň, lebo v ňom je zas jeho, nové trápenie, predsa nám to nebráni snívať. **Krest'an žije pre prítomnosť, no s očami upretými do budúcnosti.** Preto aj dnes – ešte stále na začiatku nového roku – snívajme, majme túžby, plány, snažme sa. Veď to je zmyslom ľudského života. Robme to však v súlade so slovami z knihy Prísloví: „*mysel' človeka si premyslí cestu, ale Hospodin riadi jeho krok*“ (16:9).

Izraelský národ v čase ich vodcu Józuu sa nachádzal tiež na začiatku novej cesty. *Už druhýkrát sú pred bránami ich nového domova. Prvýkrát do Kanaánu nevstúpili, lebo namiesto Božím sľubom vernosti uverili ľudským rečiam strachu a obáv. Do Kanaánu vtedy vyslali vyspeďačov, aby zistili, aká je to krajina, akí tu bývajú ľudia. Prieskumníci priniesli správy, ktoré vyvolávali v ľuďoch nedôveru. Iba dvaja – Józua a Káleb – prišli nadšení a uistení, že ak Pán Boh s ľuďmi začal dobré dielo, tak ho dokoná. No neposlúchli ich a tak ľud, kvôli svojej neposlušnosti voči Hospodinovi, putoval po púšti ďalších 40 rokov. Vymrela celá generácia Izraela a bol čas znovu vstúpiť do zaslúbenej zeme.*

Lenže tak ako vždy, aj vtedy im v ceste stála prekážka – rieka Jordán. ***Život človeka nie je priamočiary. Musíme prejsť mnohé prekážky, obchádzky, z niektorých ciest sa musíme vrátiť znovu na križovatku, niektoré cesty sú slepé, niekedy ideme priamo a potom zas blúdime.*** Život je totiž spleťou mnohých rôznych ciest a my predsa musíme nájsť tú správnu, ísť dobrým smerom. Niekedy sa stane, že ideme správne, ale do cesty sa nám postaví rieka, múr, človek, zlý pocit, hriech... Čo robiť v takej situácii?

1. Treba sa zastaviť a oddýchnuť si. Józua s celým národom, predtým, ako sa pustili do boja s prekážkami, prenocovali na brehu rieky Jordán. Hoci bol Józua presvedčený, že ich Pán Boh vedie, nepúšťal sa bezhlavo do zápasov. ***Skôr akoby čokoľvek urobil, doprial čas sebe aj celému ľudu. Bral ohľad na všetkých – na bojovníkov, aj deti, na ľudí aj na zvieratá. Vedel, že pred bojom je potrebné načerpať sily, všetko si dôkladne premyslieť a upokojiť sa, aby potom všetko prebehlo dobre.***

Ak nás čaká niečo dôležité, zväčša čas využívame učením, snažením sa, starosťami, prácou. Nedoprajeme si oddych, pretože máme pocit, že mrháme svojím životom. Potom sme vystresovaní, unavení a náš mozog nedokáže

správne reagovať na danú situáciu a prekážku. **Dnešný človek sa nevie zastaviť a oddychovať. A už vôbec nie pri Božích nohách** – dnes je dôležitejšie variť, piecť, spať, mať koničky, ako prísť v nedeľu do kostola a tu načerpať sily pred tým, čo nás čaká, ako tu prijať povzbudenie na cestu plnú prekážok.

Pán Boh dobre vedel, že my, smrteľní, potrebujeme oddych. Preto nám doprial sviatočný deň, aby sme ho strávili v pokoji a utíšení. No najlepšie je oddychovať s vedomím, že je tu Nieкто, kto nikdy neoddychuje, ale kto nás stráži, opatruje a dodáva nám silu v každom čase. Ak nás čaká niečo dôležité, ak sa chystáme prekročiť prekážku, potom je dôležité dopriať si chvíľu čas, aby sme nabrali duševnú, duchovnú i telesnú silu. *Na duševnú silu sú dobrí priatelia, kniha, hudba či príroda. Na telesnú zas spánok alebo cvičenie. Na duchovnú silu pôsobí priaznivo spoločenstvo v chráme, modlitba a Biblia.* Najlepšie je však oddychovať vo všetkých oblastiach rovnako.

Čo robiť, keď sa nám v živote do cesty postaví prekážka?

2. Treba brať Boha za slovo a ísť aj tam, kde nevidno cestu.

Józua mal od Pána Boha zaslúbenie a uistenie o priazni a požehnaní. Józua bol predsa len neskúseným vodcom a jeho predchodca Mojžiš bol veľmi veľkým vzorom, priam až nedosiahnuteľným Božím mužom. Józua o sebe právom mohol pochybovať a ľud mohol byť zneistený, čo s nimi bude ďalej bez Mojžiša. No Pán Boh uistil tak Józua ako aj ľud: „Dnes ťa začnem vyvyšovať v očiach celého Izraela, aby poznal, že budem s tebou, ako som bol s Mojžišom“. **Józua dôveroval Bohu, vzal Ho za slovo a vykročil.**

Ak nás čaká niečo dôležité, zväčša strácame pôdu pod nohami. Začneme pochybovať v prvom rade o Bohu a Jeho zaslúbeniach, pretože zrazu sa nám cesta nezdá taká dobrá. My by sme chceli cestu bez prekážok. Akonáhle sa objavia, pýtame sa: kde je Boh, prečo nám nepomáha, prečo sa to a to stalo, prečo sa my musíme trápiť... Robíme presný opak toho, čo by sme mali. Je to preto, lebo **sa viac sústredíme na prekážku ako na Božie zaslúbenia, na svoju slabosť dávame väčší dôraz ako na Božiu moc**. Je to preto, lebo sa v čase pokoja málo sústredíme na Pána a potom, keď príde problém, na Neho prvého zabúdame alebo Mu nedôverujeme.

V živote to nejde vždy dobre a ľahko. Snívať o tom, že tu na zemi budeme žiť bez prekážok, je nereálne. Preto sa s nimi musíme naučiť rátať. Treba sa tiež cvičiť v tom, že sa nimi nenecháme zneistiť. To, ako rátame a neskôr aj prekonávame prekážky závisí od nášho pohľadu. **Ak hľadáme na prekážku, Boh sa nám zdá byť malý a slabý. Ak hľadáme na Boha, problém sa zmenšuje**

a slabne. Viera to je krok do prázdna s dôverou, že napriek všetkému sú pod nami stále Božie ruky. Viera má málokedy reálny dôvod na existenciu, väčšinou sa rúti do ničoho s tým, že tam Nieкто je. Kto sa bojí vlastného tieňa a nevykročí, buď zostane stáť a stagnovať alebo padne a zahynie. Vezmíme Boha za slovo, dôverujme oddane Jeho zaslúbeniam a vykročme v ústrety novej, lepšej budúcnosti.

Čo treba robiť, keď je pred nami prekážka?

3. Treba si so sebou niesť Boží zákon a poslušnosť Jemu. Józua išiel spolu s ľuďmi do zaslúbenej krajiny, ktorá mala byť ich novým domovom. Nevedeli naisto, čo ich tam čaká, aká to bude budúcnosť, ako sa im tam bude žiť. Vedeli len, že sa môžu vo všetkom neistom spoľahnúť na jedinú istotu a to Hospodina a Jeho vernosť voči Izraelu. Niesli si so sebou truhlu zmluvy s Desatorom - niesli ju ako zázračný prostriedok, ktorý mení srdcia ľudí aj odstraňuje prekážky. No nie sama od seba, tá truhla to nemala v moci, ale Pán Boh použil viditeľný prostriedok na zjavenie a uplatnenie svojej sily. **Nesú si tú truhlu zmluvy ako symbol poslušnosti Bohu, ktorý zachraňuje a pomáha, stará sa a vychováva.**

My, však, ako prvé prestávame poslúchať Boha, ak sa objaví niečo, čo nevieme zvládnuť alebo ak Boh nepomôže tak, ako chceme. **Srdce si zapraceme starosťami, obavami, zlomenosťou, pýchou, nedôverou a rôznymi negatívnymi emóciami a potom v ňom nezostáva priestor na poslušnosť nášmu Bohu.** Akoby bol život s Bohom reálny len v dobrých časoch a keď príde zlé obdobie Boha zo života odstraňujeme. Aj na svoju budúcnosť pozeráme ako na priestor, v ktorom niet miesto pre Boha. Motivovaní svetom sa zbavujeme všetkého, čo nám viera dáva, čo od nás žiada a chceme žiť len podľa seba. Zabúdame na Pána, ktorý nám pomáhal doteraz prekonávať prekážky a robil nás silnými v životných zápasoch.

Bez ohľadu na našu prítomnosť alebo budúcnosť, alebo práve s ohľadom na ne, nesme si v srdci Božiu zmluvu. Tú s prikázaniami, aby sme ich dodržiavali. Ale aj tú z Golgoty, aby sme Pánovi verili. Ona nám pomôže prejsť všetkými prekážkami, pomôže sa nám vyrovnáť s tými, ktoré dobre nezvládneme. Viera v Ježiša a poslušnosť Jemu nám pomôžu dosahovať ciele na tomto svete, ale aj cieľ večného života. S vierou a poslušnosťou prejdeme v pohode tam, kde sa iní trápia. Nezabúdajme na Pána ani v dobrých ani v zlých časoch, ale ešte viac sa k Nemu priblížme a nasledujme život Pána Ježiša.

Do života prídu prekážky. No my ich môžeme zdolať, ak si oddýchneme pri Pánových nohách, ak Boha vezmeme za slovo a budeme Mu dôverovať, ak Ho budeme poslúchať a konať to, čo od nás v Ježišovi Kristovi žiada. Amen.